

No fotis / No kidding

Saber anglès no vol dir només entendre el *Paradise Lost* de John Milton (que també), sinó ser capaç d'orientar-se enmig d'una conversa en *slang*, l'argot de carrer que no sol aparèixer als diccionaris i que integra un percentatge alt de la comunicació, també a internet. El diccionari bilingüe *No fotis*, de l'editorial barcelonina Pons, és una aportació digna i maneuable a aquest àmbit del coneixement especialitzat.

Quan agafem la meitat anglès-català del diccionari, topem amb tot de paraules i expressions tan útils que sembla impossible que no tinguin una correspondència exacta en la nostra llengua. Així, es recullen categories com ara *space cadet* (empatat) o *Joe Six-pack* (fanàtic de les cerveses de llauna), verbs tan imprescindibles com *to thumb* (enviar SMS), *to moon* (ensenyar el cul), *to deface* (esborrar algun amic del Facebook) o *to baconify* (posar cansalada). En la relació de parella, cal diferenciar el que s'anomena *first base* (el petó) dels *farting terms* (relació d'intimitat avançada, quan els dos membres de la parella no consideren necessari aguantar-se, literalment, les flatulències). *Ungoogleable*, finalment, significa que no apareix a la xarxa i, doncs, que no resulta fiable.

Altres entrades mostren la intensa vida associativa de les paraules. Així, un *retrosexual* és algú que inverteix el mínim en el seu aspecte físic, *staycation* significa passar les vacances a casa, *mockumentary* és un fals documental, *netizen* designa un ciutadà de la xarxa, *smirt* (*smoke + flirt*) s'aplica als que coneixen gent fumant a l'exterior dels locals, i *bromance* és una relació masculina situada a mig camí entre l'amistat i l'amor. Val la pena referir-se a la meitat català-anglès. En la tria de paraules, el diccionari Pons *No fotis* busca un equilibri entre normativa i autenticitat que en català costa de trobar. En aquest sentit, el llibre resulta recomanable als catalanoparlants que estan perdent el tren de l'argot, ja que hi trobaran entrades com *caure com el cul*, *cego*, *follamic*, *mindundi*, *ser un boques*, *trallar* o *xurri*. D'altra banda, també resulta recomanable als joves que estan perdent el tren del català, ja que hi trobaran paraules dinosaurs com *acollonar*, *can pixa*, *cardar*, *dinyar*, *fúmer*, *pebrots*, *ser l'hòstia*, *tita fluixa* o *torracollons*.

La llaminadura de l'ànima

Pere Ballart ha aplegat cinc valuosos assajos sobre poesia, amb exemples de poemes actuals que il·lustren qüestions universals

JORDI LLAVINA jllavina@presencia.cat

Avui dia i en aquest país, Pere Ballart és un dels autors més interessants en el camp dels estudis literaris. I si parlem de l'assaig sobre poesia, probablement ens trobem davant el nom més rellevant; el que, els últims anys, ha publicat aportacions més intel·ligents. Llegeixin el seu llibre tan lúcida sobre la ironia, *Eironeia* (1994), un tema que reprenen en un dels treballs de l'obra que comento; o els penetrants *El contorn del poema* (1998) i *El riure de la màscara* (2007). No deixin tampoc de considerar el més recent *Obra vista* (2009). I això per no citar les obres que firma amb Jordi Julià. Ballart és un autor d'una vasta i sòlida formació, a banda un crític perspicaç, que reflexiona sobre universals teòrics i al qual no cauen els anells per citar, molt sovint, poetes d'ara mateix.

La veu cantant és «un assaig que tracta sobre l'expressió poètica del jo»: pot semblar una cosa senzilla, però no ho és gens ni mica. ¿Què és poesia?, es pregunta en el primer dels cinc treballs continguts aquí. ¿Quin és el gust específic d'aquesta llaminadura de l'ànima, tal com la va definir Plató? Ballart es reconeix, en la seva iniciació lectora, primer com un devorador de novel·les, de grans novel·les. A poc a poc, però, va anar descobrint el llenguatge i la seducció

«LA VEU CANTANT»

Autor: PERE BALLART
Editorial: PAGÈS EDITORS
Pàgines: 120 / Preu: 13 €

Assaig que dona arguments per retornar a la poesia el prestigi de què va gaudir durant tants segles. Premi Sant Miquel d'Engolasters d'assaig literari.

PERE BALLART

(Barcelona, 1964). És professor de teoria de la literatura i literatura comparada a la UAB, autor de diversos assaigs i crític literari.

NOVETATS EDITORIALS

«SONETS»

Autor: LOUISE LABÉ
Traducció: BEGOÑA CAPLLONCH
Editorial: QUADERNS CREMA
Pàgines: 64 / Preu: 12 €

El text dels vint-i-quatre sonets de Louise Labé que recull el llibre, juntament amb la seva traducció catalana, reproduceix el de l'edició príncep de les *Œuvres* de l'autora, edició publicada a Lió el 1555 per Jean de Tournes, i accessible avui gràcies al facsímil de l'exemplar de la Bibliothèque Mazarine de París.

«A QUATRE MANS»

Autor: CARLES DUARTE
Editorial: FONOLL
Pàgines: 16 / Preu: 13,30 €

Després de recopilar la seva obra al volum *S'acosta el mar* (1984-2009), Duarte enceta ara el relançament creatiu de la mà d'escultors, pintors, músics..., com una manera de mostrar el seu compromís amb altres llenguatges artístics. El llibre aplega textos poètics nascuts arran de col·laboracions amb el pintor Antonio Hervàs, l'escultor Manuel Cusachs o el violoncel·lista Miquel Pujol.